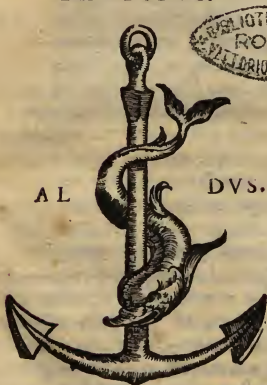

BERNARDINI TOMITANI
CLONICVS,
SIVE
DE REGINALDI POLI,
CARD. AMPLISS.
LAUDIBVS.

VENETIIS, M. D. LVI.

BERNARDINI TOMITANI

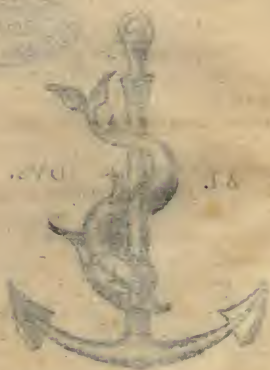
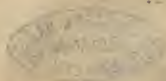
CONTRA

317

DE REGINALDI POLI

CARD. AMBROSII

LAVABAT

VENETIIS, M. D. LXXII

B E R N A R D I N V S

T O M I T A N V S

P E T R O C A R N E S E C I O

P R O T O N O T A R I O

S. D.

TSI publico interpretandi munere remissior factus sum ad scribendum :
 E tamen , cum nihil post hominum memoriam gloriosius , nihil præclarius , neque tempore hoc quidem ipso opportunius cognovissem Reginaldi Poli , Card. ampliss. munere , non tam feliciter incohato , quàm summa omnium hominum , qui de Christianæ reip. salute optime meriti sunt , admiratione , celerrime confecto , non potui hoc qualecunque meum arcere ingenium à scribendi cupiditate . Hærebat mediusfidius nostris hisce perditis , profligatisq; temporibus Petri cælox imminentibus scopulis ; ventis resstantibus , subiratisq; procellis , cælo undique sæuiente , quo turbulentissimis fluctibus iactari diuina sponsa , aut omnino non ualde à naufragio remota uidebatur . Sed deorum immortalium uoluntas id consilij cepit , ut unius cælestis Poli pietate , studioq; iuuandæ reip. propemodum singulari , magna ex parte suscepta , atque undis frementibus
 A 2 fuerit

fuerit erepta. Nam ille diuinis ut erat primum fre-
tus præsidjs deinde præclaro animi studio, miraq; pro
pensione in communem Christi ouium salutem, non ho-
minem tantum unum seruauit, (quod per se laude di-
gnum, satis iudicari solet) non oppidum modo, aut ci-
uitatem, sed Britanniam plane totam, suiq; procrea-
tricem patriam, atque altricem iucundissimam. La-
borabat hæc pridem animi quadam ueluti lippitudi-
ne. eam Polus stabili, diuturnaq; sanitati restituit.
Humi iacebat, ille eam erexit. Versabatur in tene-
bris: tenebras ille omnes discussit. A recto pietatis
tramite deflexerat. huius consiljs ad uerum religionis
cultum fuit reuocata. Sic, quod uix futurum spera-
bamus, antea iam factum homines senserunt, quam id
expectare cœpissent. Et est uero causa, ut facinoris tam
magni, tamq; prudentis animi ratione profecti, Deo
Opt. Max. istud ipsum excitante, memoriam scriptis,
ac penè omnium literarum monumentis immortalitati
ipsi commendemus. Misi autem ad te permagni hu-
iusce uiri laudes, eo sane consilio, ut cognosceres me
iam pridem antea illud de te iudicium statuisse, ex in-
numerabilium sane hominum numero, qui uehemen-
ter Polum obseruent, atque illius uitæ probitatem et
candorem admirentur, unum esse te, atque præci-
puum, cui illius laudes cariores, iucundioresq; uide-
rentur. Neque illud me hercule fugiebat, te eo in-
genio

genio à pueris fuisse præditum, ut singulari quadam animi propensione in literarum studia, semper eos cum amanter exceperis, tum luculenter ornaueris, qui scriptis, & suam & aliorum uitam quammaxime stu- deant illustrare. Atque hoc tu quidem perbene fa- cis homo & ingenio & doctrina propemodum singu- lari: cui ea inest animi moderatio, ut per te scias, nihil homine ingenio extare dignius, nihil liberali animo præclarior, ac denique tui ordinis hominibus magis consentaneum quàm in hisce studijs egregiam laudis existimationem comparare; ac dare operam ut summa nostrorum hominum admiratione omni posteritati pla- cere possis. Hæc plane studia beatos homines faciunt ipsa per sese. Quæ quoniam externæ opis non e- gent, neque eripi possunt cuiquam, sic eadem neque inuidiæ contentione obsolescunt, neque ulla labe fa- ctari morte possunt. Sed cum iam in literis tibi pri- mas partes omnes deferant, quando mirifice uideris uel dicendo delectare, uel scribendo ueterem illam, Ro- manamq; maiestatem, ac iucunditatem redolere: cumq; nihil uisum fuisse te grauius, nihil etiam humanius prædicent omnes, teq; ipsum, cum Romæ ageres, in ea luce hominum, magna de te existimatione, magna ad- miratione ciuitatis, tuis consilijs, atque animi constan- tia, singulariq; magnitudine ingenij, illustraueris, quid est ut omnium laudum cumulis, atque omnibus

literarum lucubrationibus non te unum in cælum efferamus ? Nam te eo pluris faciunt homines, quod cum generis nobilitate, amplissimisq; fortunæ bonis, mores propemodum diuinos, ac eximia literarum, laudandarumq; artium studia semper coniunxisti. Quo illud fieri animaduerti, ut non omnes solum hic literarum professores, sed huiusce ciuitatis primarij ciues multitudoq; penè omnis mirifice diligat. Quamquam non hoc modo mirum in te uideri debet. Etenim quis etiam non magnopere laudet tuam illam sermonis incunditatem amabilem, qua una & beneuolentiam animorum, & gratiam mirabiliter omnium concilias ? Sed erit fortasse nobis aliud tempus repetendi tuarum uirtutum laudes nullis non literis perscribendas. Interim abs te peto, ut mihi ignoscas uni, si huiusce epistolæ longitudine, tuarum cogitationum cursum interpellare ausus fuerim. Quod pro tuæ humanitatis ratione impetraturum me fore minime diffido. Extremum illud est, ut huiusce operæ, atque industriæ meæ causam æquo animo agnoscas, atque defendas. Opus sane omnium difficillimum sum aggressus: in quo tamen & studium, & diligentiam posuisse non pœniteat. Permagnum enim interest, ut tu uir omni laude circumfluens iacentem spem erigas, animumq; confirmes meum. Quod si feceris, magnam profecto gratiam à Musis nostris inibis :

tum studiorum meorum rationem ad te unum pertinere & polliceor, & in me ipsum plane recipio. Tantum te rogo, ut, si observantia mea tenorem eundem, atque perpetuum erga te servare non destitero, tu benevolentia erga me aditum patefieri ne prohibeas sue.

vale

The first thing I did was to
 go to the office and see
 what was going on. I found
 everything in a state of
 confusion. The papers were
 all over the place and the
 files were not in order. I
 had to spend a great deal of
 time in getting things
 straightened out.

The
 day

I then went to the bank
 and saw the manager. He
 told me that the money
 was all right but that the
 interest was not being paid.
 I was very angry at this
 and told him so. He said
 that he would see what he
 could do. I then went to
 the office and saw the
 clerk. He told me that the
 money was all right but that
 the interest was not being
 paid. I was very angry at
 this and told him so. He
 said that he would see what
 he could do. I then went to
 the office and saw the
 clerk. He told me that the
 money was all right but that
 the interest was not being
 paid. I was very angry at
 this and told him so. He
 said that he would see what
 he could do.

BERNARDINI TOMITANI

CLONICVS;

SIVE

DE REGINALDI POLI,

CARD. AMPLISS.

LA VDIBVS.

E, Cui commissa est patrū cura ar-
dua regnū;

In partem quem operum vocat, &
quem Maximus optat.

Pastor, Romanæ cui prima potentia
molis

Dūs bene consultis nuper concessa ferenda est,
Cœlicolumq; datum divinam flectere puppim
Fluctibus errantem, pulsamq; Aquilone remoto,
Inclyte Polecano. Faueat mihi dexter Apollon
Musarum & studiosa cohors. Tu maxime rerum
Compositor, si digna peto, si uiribus impar
Haud onus est; cupioq; tuas percurrere laudes;
Affer opem, & mitis pauidis allabere captis
Ante alios licet ipsa caput, crinesq; recingat
Purpura, & ardenti niteat generosa rubore,

Atque

CLONICVS, SIVE

Atque genus clarum tibi sit longo ordine Regum,
 Progenies Regum, extremis ueneranda Britannis:
 Tum rerum summam teneas, & pectore toto
 Mille tibi insideant cura, quo Caesaris iras,
 Armaq; Gallorum ualeas auertere Regis,
 Et pacem meditari, & latis finibus hostem
 Pellere communem, trepidam ne despice musam.

Quandoquidem summo toties te in uertice Pindi
 Errantem, Phœbo fama est, Musisq; canoris
 Immixtum, cecinisse melos uel Apolline dignum,
 Et numeris potuisse aureis mulcere Latinas.

Lucifer æthereus candenti nexerat axe
 Lumina, sublataq; umbras, stellasq; fugarat,
 Candida purpureos quatiens Aurora iugaleis.
 Nec cælo nubes: nulliq; per æthera uenti
 Perflarant, quamuis horrerent iugera brumis,
 Quamuis hibernas annus traduceret horas.
 Fama ubi præpetibus deuecta est credita pennis
 Aera per liquidum longa comitante cohorte.
 Hanc murmur sequitur primum, cursumq; frequentat
 Et linguae, & uoces, totidemq; loquentia corda,
 Milleq; stridentum species, totq; ora frementum.

Ante alios rumor sonitum fert æthere ab alto
 Terribilisq; tubæ sonitus, lituiq; sequuntur
 Mille, quibus tellus, superum, & conuexa resultant.
 Et iam conclamant diuino numine. POLVM,
 Aethereum

Aethereum POLUM, regali sanguine natum,
 Spem claram Ausonia, & Romani gaudia patris illam
 Scilicet extremos nuper iunxisse Britannos
 Vnanimis, populosq; feros & Marte superbos,
 Atque illos docuisse Deum cognoscere ueris
 Legibus, & cultu, & uotis celebrare secundis.
 Quin colere æternum Tyberini littoris aras
 Munere Pantheo, succensaq; thura cremare,
 Atque preces, & uota animis iterare benignis
 Denique purpureæ procures glomerasse coronæ
 Sanctorum Patrum, totum quæ sustinet orbem,
 Et maria, & terras sceptro moderatur auito
 Pro re communi, pro libertate Deorum.

Ergo ubi diuino data sunt pia nuncia plausu,
 Intonuere poli, uastæ & telluris hiatus.
 Audijt Occidens primum, post littoris Indi
 Accola, tum rapidis Ammon decoctus arenis,
 Et glaciale solum duro qui scindit aratro;
 Horret ubi gelidos tellus Aquilonis ad ortus.
 Ipsaq; torpenteis oriens Aurora fugarat
 Iam late tenebras, cælo & successerat alto,
 Cum subito exilijt medio prostratus in antro
 CLO Nicus agnorum, custos, pecudumq; magister,
 Solus qui uitreas pascebat fluminis undas
 Propter oues, uiridi tondentes cespite frondeis,
 Solus qui dulci meditatur arundine carmen,

Carmen,

CLONICVS, SIVE
Carmen, cui gemino respondent murmure ualles.
Mille sibi pecudes captabant montibus herbas,
Mille boues late complebant uocibus auras.
Aegra tamen ualido mens est in corpore, & illi
surgentem spectare diem, pariterq; cadentem
Haud inuat: huic tristis fert densas Hesperus umbras,
Aurora huic nitido male grata rubebat. olympo.

Scilicet Ausonia casus, & barbara flebat
Prælia, crudelesq; obitus, durosq; labores,
Et motus uarios animorum, & pectora miris
Inflammata odijs, quæ curis mixta cupido.
Exacuit tacitis, periuræ & sanguine fraudes
Infectæ, ambitioq; potens, & liuida cura.
Sæpe etiam nostris deplorat numina Diuum
(Proh scelus infandum) manibus temerata profani.
Ah quoties tacita componit mente dolorem,
Nec lachrymis mœrore nouo datur exitus atris,
Nullaq; de clauso mittit suspiria corde?
Ah quoties illum secreta in ualle cientem
Visceribus cæcis suspiria longa, dolorem
Cum lachrymæ, gemitusq; noui, tristesq; sequuntur
Singultus, aperitq; uiam sub pectore mœror.
Audijt hic Aponus fumanti missus ab antro,
Sulphureasq; magis detrusit fornice lymphas,
Et sua non solito uiolauit rura calore.

Fertur enim fuisse suos ad lumina Solis
Conquestus,

Conquestus, Lunaq; suas dixisse querelas,
 Talibus. O magni clarissima sidera cæli,
 Sol, tu qui miseras collustras lampade terras,
 Sol, tu qui totum percurris lumine mundum:
 Tuq; adeo regina maris, spes unica cæli
 Cynthia, quæ terras agitas, agitasue fretumq;
 Aera uel liquidum: post hæc genus omne animantum
 Seu terre incumbant, tumidi seu marmora ponti
 Sollicitent, pennis uastumq; per aera tranent:
 An non humanos toties spectare labores
 Vos tædet, uariosq; hominum cognoscere casus?
 En genus humanum syluis, atque æquore dignum
 Conditione feras uincit, superatq; frementis
 Monstra maris: nulli laudum correpta cupido,
 Nulli amor & probitas, nulli metuenda Deorum
 Religio, at simulatæ artes, & corda parata
 Moliri insidias, & longas necere fraudeis.

Cætera quis nescit? quis non pro talibus ausis.
 Aut pœnas dedit, aut morbis oppressus acerbis
 Non iacuit, pestemq; tulit, uiditq; reducta
 Valle pecus mugire suum, & prosternere passim
 Corpora, morboſisq; animam spirare cadentem
 Artubus & fuso terram fœdare cruore?
 At quæ non quercus, quæ non mihi garrula cornix
 Prædixit, docuitq; iras, furiasq; Deorum?
 Testes uos vitrea demissæ fontibus undæ,

Intonsi & colles, & opacis frondibus aucti,
 Et uos irriguis flauentia ingera riuus.
 Sæpe etenim siccas uidistis littore Nymphas
 Ingemere, & nudos ostendere solibus artus.
 Dumq; nimis miseros infestat Syrius agros,
 Alma Ceres stipulas frustra suspirat inanes.
 Interdum liquidis irrorat Iuppiter urnis
 Tellurem, summoq; tonat pater altus olympo,
 Dum late crebri rutilant de nubibus ignes,
 Illiæq; ruunt nubes, cælumq; dehiscit,
 Et circumfuso circumtonat æquore Nereus.

Hæc & plura canit syluas, pecudesq; perosus
 Infelix Pastor, uisa est cum nubibus altis
 Fama uolans late toto discurrere cælo
 Præsidio alarum, turba comitante sequaci.
 Non secus atque Iouis si quando nuncius auras
 Proscindit uacuas, celeres dum concitat armos
 Et leuibus uastum talaribus acra tranat.
 Ast ubi raucisoni sensit clamoribus æris
 Impleri syluas, geminas ille erigit aureis,
 Lætitiæq; alto trepidus sub corde uolutat.
 Dumq; ipsa, & spectanda alis & fulminis instar
 sub cælo spatiat, & alta ad sidera tendens
 Tecta super, summosq; super uolat ardua monteis,
 Per nemus omne canens, perq; omnia littora POLUM,
 Somnia uana timet, sed certa hæc omnia norat.

scilicet

Scilicet æthereos audit felicia passim
 Nuncia per tractus, ut se Regina dedisset.
 Cum populo (memoranda cano) sanctoq; senatu
 Imperio Diuum, cum se subiecerit ultero
 Legibus, & priscais Romani sedibus orbis,
 Atque tuas Tyberine pater pro numine laeso
 Thure pio, precibusq; nouis extinxerit iras:
 Denique iura Deum, sacrosq; per oppida ritus
 Institui, spirare aras orientis odores,
 Et referare fores disiecto cardine templa,
 Templa situ obsessa, & longis damnata ruinis
 Henrici uitio, dura & ceruice nepotum.
 Talibus hic dictis gracilem sociabat auenam,
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Vnde igitur merita capiam primordia laudis?
 Et REGINA lude tuos meditabor carmine honores?
 Prisca ne regali dicetur sanguine primum
 Progenies, atavis, claris & Regibus orta?
 Finibus aut patriam nostris, totoq; remotam
 Orbe canam? quæ prima dedit puerilibus annis
 Vitaleis ortus, uita uel amabilis auras
 Læta tibi, qua centum urbeis interfluit undans,
 Tum uagus occiduum taurinis cornibus æquor,
 Impetit, & rauco percurrit flumine Tamis.
 An potius memorem diuini pectoris illa
 Ornamenta tui, iunctas & moribus arteis,

Præclari

Præclari monumenta animi, quæ ignea templa
 Liber adiit, cælumq; petijt post fata Quirinus?
 Sed gracilem hæc fugiunt mansura laudis auenam
 Præmia, sed tenui referam tibi carmen auenæ:
 Exere purpureos vultus, caput exere Titan.

Qualiter aurato surgens Aurora cubili
 Titonis, claro perfundit lumina cælo,
 Fragranteisq; comas trepido de marmore ponti
 Alma ferens, dubiæ pellit uestigia noctis:
 Tum rutilum cælo solemq; diemq; patentem
 Aurea despondet: tum summi tergora montis
 Pellucet, dant arua suos depicta coloreis:
 Sic nostri tenebrosa abigis tu nubila sæcli.
 Exere purpureos vultus, caput exere Titan.

Post ubi roranteis desectunt æquore cursum
 Solis equi, & lassas perhibet iam Phæbus habenas,
 Fessa leuant colla, & vasto se gurgite Nerei
 Proiectant, vitreas pascentes æquoris undas:
 Tunc ruit excelsoradianti sydere, olympo
 Hesperus, & nocti clamydem de more cadenti
 Sydeream neclit, gratis terit ocia somnus,
 Tu quoque sic nostris requiem, fersq; ocia rebus.
 Exere purpureos vultus, caput exere Titan.

Vt stabulis taurus decor est, ut frondibus umbra,
 Floribus ut Zephyri, vitreis ut fontibus undæ;
 Sic honor es Patriæ, sic gloria magna Deorum.

sydera dum rapido properabunt æquore tingi,
 Oceanum & metuent lymphis stagnantibus Vrsæ:
 Dum iuga montis oues, fluuios dum cyncus amabit,
 Vbera perq; cauas diffundent flumina terras,
 Sic aderis Patriæ, sic gloria magna Deorum.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Iam properat Tyberine deus, iamq; ad fore tempus
 Fatorum gnarus uideo, certissima namq;
 Sydera signa ferunt, si qua est prudentia cælo,
 Aeternis uel si qua fides penetralibus hæret,
 Qui Tanaim, Tygrimq; ultra, Gangemq; remotum
 Ultra Indum, gelidosq; ortus qui præpetis Istri,
 Te ferat & rapidi septem super ostia Nili
 Atque tuas astris cupiat coniungere laudes:
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Iam tua progenies cæli demissa per auras
 Debita restituet patriæ uexilla cohorti,
 Romanasq; dabit laudes extendere fatis.
 Tuq; Pater Tyberine tuo iam flumine sacras
 Collige Nereides, totum & diffunde per orbem:
 Sic tua regna maris æquabunt finibus ipsum
 Oceanum, indigenis comitatum per freta natis,
 Teq; sibi generum medijs ardebit in undis.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Tunc circumfusæ populis spectantibus urbes
 Erectis septena colent tua culmina palmis:

Quæ Syriae campos, & fortunata Canopi
 Rura colunt, pingueisq; terunt sub uomere glebas,
 Quæq; tuis urbes gaudent Iordane fluentis,
 Palmiferae & late sylvas mirantur Idumes:
 Quæq; etiam passim dites tellure beata
 Costum inarant, segetemq; legunt bene olentis Amomi.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Tunc circumfusæ populis clamantibus urbes
 Vota dabunt ripis, damnabis tu quoque uotis.
 Macte o cæruleis undis, & littore macte
 Frondeuti, uirideis cui dum laureta coronas
 Plurima dant circum, uitreis ad laberis undis
 Intextamq; gerens frontem, & caua tempora musco
 Vndarum custos patrio sub gurgite regnas,
 Vndarum custos liquidis das iura Napæis.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Vos illum sacrae Nereides admiratae,
 Ferte citæ, iam ferte Deo, iam thuris acervos
 Instruite, & multo suspendite flore coronas,
 Mœnia per, mediasq; urbeis, fluuiosq; sonanteis,
 Et clamydem undi sono Patri, uestemq; parate
 Cæruleam, iam ferte rosas, iam ferte lacinthos.
 Tunc Tybrim late syluæ, tunc æquora Tybrim
 Oceani, Tybrimq; amnes, montesq; sonabunt.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Vos P O L U M sacrae Nereides admiratae,

Tot qui Romano conuectat littore prædas,
 Tot qui digressas cælo, ad cælestia menteis
 Astra uocat, turbatq; potens fera tartara Ditis,
 Dicite uos P O L u m cælesti carmine dignum.
 Nanque per exacti uastissima sæcula mundi
 Haud talem nouisse decet P O L u m, ò bona pubes
 Quod longum optatum est, uotis gratare secundis.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Salue mi cara iucundior inclyte uita,
 T u P O L E, Ausonia diuum nunc casibus atris
 Reddite consilio, & mundo concessæ cadenti,
 Vt tua nos probitas & nos tua feruida uirtus
 Eriperet uitij, concretæ & labis iniquis
 Seminibus, magnæ decus, & spes unica Romæ.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Gratia magna Ioui, sit uobis gratia magna
 Lumina, quæ rapidum cælo subducitis annum,
 Et quæ fataleis uoluistis sydera casus
 Principio mundi: nam uos mortalibus ægris
 Optatum aduentare diem iussistis, & illa
 Expectata diu felicia sæcula terris.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Moribus & studijs, repleto & pectore toto
 Consilijs Latium recreat, seq; ordine Diuis
 Aequat, & intactum fati meditatur honorem.
 O lux, ò decus eximium, ò Iouis optima proles

Per te nam liuor, per te male sana uoluptas
 Pellitur, & gelida nuper damnata sub Arcto
 Exulat infelix: per te ferit aura Fauoni
 Grator, & syluis nemus altas sufficit umbras,
 Letaq; tranquillis errat clementia terris.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Tu uerò Patriæ columen Pole edite cælo,
 Spes Romæ, Latijq; decus, Diuumq; uoluptas
 Rumpe moras, nec te præclaris Anglia regnis
 Detineat, priscae ue tuæ noua gloria gentis:
 Sed iam Romanos inter numerere penates.
 Namq; ubi te sacro spectabit flumine Tybris,
 Fluminibus centum, stagnorumq; agmine centum
 Et Nymphis totidem comitatus in aggere ripæ
 Accipiet natum; longasq; intexere laudes
 Moliri incipiet, festisq; ornare corollis
 Antrum ingens, quo sæpe pater subnixus aquarum
 Imperium seruat, fluuio dominatur & alto.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

At Pater ut liquido natum spectabit ab alueo,
 Anxia iucundo rorabit lumina fletu:
 Taleq; diuino perfundet pectore carmen.
 Nate Deum genus, & uitreis mihi grator undis,
 Nate mihi regno, & uita iucundior ipsa,
 Quem post ærumnas, duros post denique casus
 Accipio: tu ne illa animi solatia nostri?

Tu ne illa extremæ mi spes optata senectæ?
 Sic ctenim fortuna tui, cæliq; uoluntas
 Præripuit, longum & nostris tua feruida uirtus
 Seclusum hospitij tenuit, patriæq; cupido;
 Iret ut æternum uentura in sæcula nomen
 Nate tuum, & patriam sacra ad meliora uocares;
 IULIVS & per te seris fœlicior annis
 Viueret; & tuto insidijs gauderet ouili:
 Quare age pro meritis fœlicia munera carpe:
 Accipe Nympharum quæ nunc de mœre tulerunt
 Lilia purpureis nuper contexta lacinthis:
 Post referent Panacem, et fragrâtis germina Myrrhæ.
 Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

En tibi Pierides magni de rupe Aganippes,
 Qua uitreus passim bene olentia temperat arua
 Permissus resonans sub uerticibus præruptis;
 Occurrent, magnum meditantès pectore carmen,
 Carmen, quod seri uideant, stupeantq; nepotes:
 Et tibi prima ferent crescentis munera lauri;
 Ne te lethæo torpentem fata ueterno
 Præscribant, liceat sed longos uiuere in annos
 Post obitus, cineresq; tuos, & funeris horas.
 Namq; ubi dum liquidas seruabit maximus undas
 Oceanus, rapidusq; polo uertetur olympus:
 Dum syluis frondes, pecudes dum montibus altis
 Errabunt, nitidis prætextusq; ignibus Athlas

Acrias

Aerias alto discindet culmine nubes,
 Et Romana pius seruabit templa sacerdos,
 Et Romæ septena canent per culmina P O l u m .

Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Nec procul infirmo deflectunt corpora motu
 Fatalis Parcæ uoluentes stamina cursus :

Non ut formosos canis (iussa impia) uultus

Crinibus inficiant; lætum sed promere carmen

Vt ualeant, longumq; tibi producere sæclum.

Exere purpureos uultus, caput exere Titan.

Fortunate tuos semper celebrabit honores

Quisquis amat cœlum, magnorum & numina diuum

Virtutem & claram, atque hominum sublimia facta:

Qua matutino Ganges irrumpit Eo,

Fluctibus & late occidum circumtonat æquor.

At tu seu nitidis reddantur debita palmis

Oscula, seu patriæ templis fers iura Deorum,

Seu potius populos præclaris legibus ornas,

Diuidis atque animum uario discrimine rerum,

Flecte oculos, placidusq; tuas ne despice laudes.

Aspice nos uiridi tondenteis gramine flores

Lilia, Narcissumq; & purpureos lacinthos,

Atque rosas, uiolasq; immortalemq; Amarantum

Mille tuo ut capiti ueniant de more corona,

Mille tibi ut ueniant magni per sæcula honores.

Aspice nos culti referentes carmina ripis

Meduaci,

Meduaci, qua se sinuosis flexibus errans
 Mittit in Adriacum geminatis cornibus æquor,
 Euganeæ telluris honos & gloria magni
 Meduacus Latij: quo gens nec clavior orbe
 Nec melior uisa est, sedes ubi fata quietas
 Aeternum & posuere, sacri pia signa LE Onis:
 Numine quo pace, & quo libertate potimur.
 Hic urbs ingenij formatrix, dia Mineruæ
 Ornamenta refert, & claris artibus omnes
 Instituit terræ populos: habitabilis una,
 Mœnibus una potens altis, cæloq; salubri,
 Ditiore una alijs, subiectis collibus aruis
 Et Cerere, & Bacco, diuina & Pallade plenis.

Hic tibi præcipuos laudis referemus honores
 Orbe sub hoc, (si quid certi promittere possunt
 Facta hominum) & nostris semper celebrabere Musis,
 Semper & ingenti notus spatia bere cælo.

FINIS.

